

*Дячков Д.В., асистент
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка,
м. Полтава*

ОЦІНКА ІНФОРМАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ НА ОСНОВІ РЕСУРСНОГО ПІДХОДУ

Створення реальних умов для переходу до інформаційного суспільства та формування цифрової економіки передбачає організацію та проведення аналітичного дослідження розвитку інформаційного потенціалу.

Посилення актуальності кількісної та якісної оцінки інформаційного потенціалу обумовило суттєве зростання потоків публікацій з даної проблематики, в основу яких покладено використання міжнародного досвіду, теоретичні огляди проблем оцінки інформаційних систем, результати практичних розробок, спрямованих на формування системи показників та індикаторів стану і динаміки розвитку інформаційних ресурсів [1-3].

Дослідження процесів інформатизації підприємств надало можливість визначити дуалістичний характер інформаційного потенціалу, який розглядається: як фактор розвитку економіки (створення і розповсюдження інформаційних ресурсів, інформаційних технологій) і як джерело масштабних перетворень суспільства на основі інформатизації (використання інформаційних продуктів в економічній та соціальній сферах) [1].

Ресурсний підхід розглядає інформаційний потенціал як специфічну різноманітність інформаційно-технологічних ресурсів організації. Положення даного підходу надають змогу сформувати вимоги до системи індикаторів, визначити принципи їх групування, способи вимірювання і аналізу динамічних характеристик, методи співставлень на основі розрахунку інтегральних інформаційних індексів для оцінки інформаційного потенціалу (рис.1).

Система індикаторів оцінки інформаційного потенціалу об'єктів господарювання приймає форму ієрархічної структури. Це дозволяє деталізувати (дезагрегувати) або, інтегрувати (агрегувати) показники, що характеризують стан і розвиток різних видів ресурсів і напрямків їх використання, спираючись на показники окремих організацій.

Рис. 1 - Модель формування критеріїв оцінки інформаційного потенціалу на основі ресурсного підходу

Індикатори нададуть змогу формувати рейтинги досліджуваних об'єктів, визначати однорідні кластери, для яких застосовуються уніфіковані методичні правила і процедури організації процесу управління розвитком інформаційного потенціалу.

Таким чином, запропонована система індикаторів оцінки стану і розвитку інформаційного потенціалу дозволяє на різних рівнях деталізації порівнювати, аналізувати, оцінювати ступінь використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів.

Список використаних джерел

1. Казанцев А.К., Серова Е.Г., Серова Л.С., Руденко Е.А. *Информационно- технологические ресурсы российской экономики /Под ред.Казанцева А.К. - Высшая школа менеджмента СПбГУ. – СПб.: Издат. дом С.-Петербур. гос. ун-та.- 2007. – 232 с.*
2. Кастельс М. *Информационная эпоха: экономиса, общество и культура. / пер. с англ. под ред. О. Шкарамана. М. - 2000. – 452 с.*
3. Роуз Дж., Даелленбах С. *Переосмысление методов исследований для ресурсной концепции: выявление источников устойчивых конкурентных преимуществ / Дж Роуз., С. Даелленбах // Российский журнал менеджмента. – 2003. - Т.1. - №2. - С.115-126.*